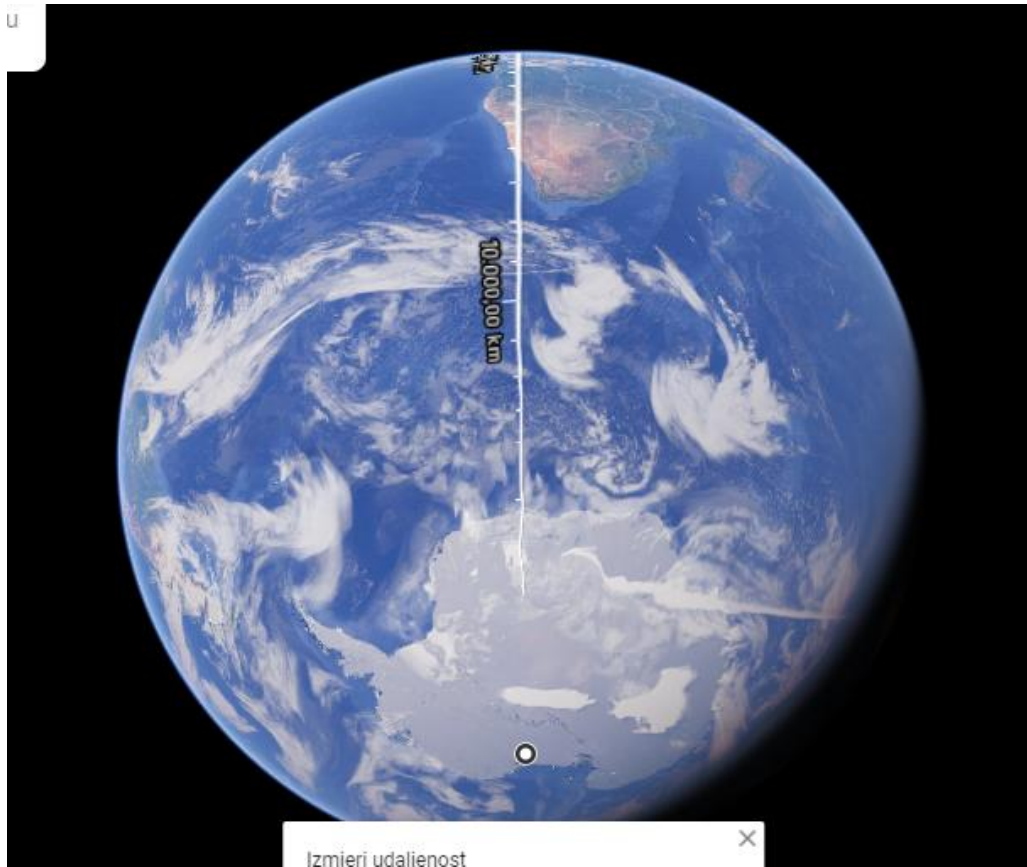

8.dan putovanja po meridijanu - petak, 22.svibnja 2020.

Polarna noć i Južni pol (2139.06 km) – ukupno smo prešli 16157.0 km

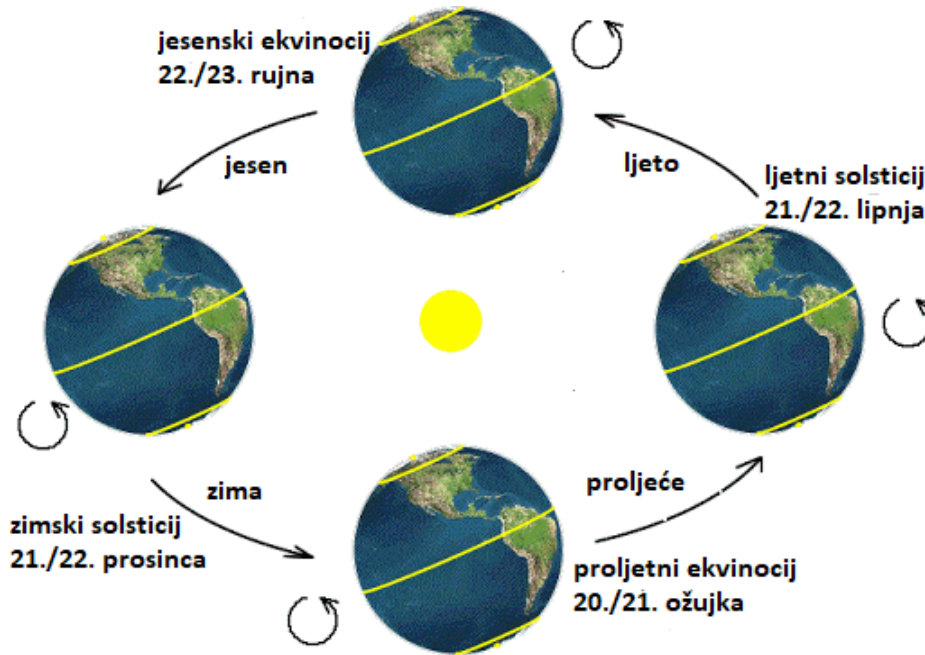

Smrznuti i još uvijek pospani budimo se, naši satovi nam pokazuju da je trebalo svanuti, ali još je mrak. Iako smo kod pripreme putovanja bili svjesni činjenice da **od 21. ožujka do 23. rujna na Južnom polu** uopće ne sviće dan, svejedno smo ostali iznenađeni. Ovo mračno razdoblje koje se na ovom dijelu svijeta ponavlja svake godine u isto vrijeme i traje **6 mjeseci**, naziva se **polarna noć**. Suprotno polarnoj

noći je polarni dan. **Polarni dan na Južnom polu traje od 23. rujna do 21. ožujka**, i tada sunce uopće ne zalazi, već je stalno dan.

Na Sjevernom polu je obrnuto, tamo je sada polarni dan – to ćemo uskoro imati prilike vidjeti. Što se više udaljavamo od polova, polarni noć i polarni dan traju kraće. Ovaj fenomen se događa samo na dijelu zemaljske kugle **sjevernije i južnije od 66,5 stupnjeva zemljopisne širine**.

Zašto se to događa?
To se događa zbog promjene nagiba Zemlje prema Suncu. Nije nam bilo baš jednostavno shvatiti sve informacije vezane uz polarnu noć i polarni dan, ali su nam ipak neke stvari sada jasnije.

Ubrzo stižemo na **zemljopisni Južni pol** - točku na samom jugu naše Zemlje (**postoje još magnetski Južni pol, Geomagnetski Južni pol i Južni pol nepristupačnosti**). Tamo su nas dočekale, u snijeg i led zabijene zastave mnogih zemalja, među njima i hrvatska zastava. Prvi Hrvat koji je došao na sam Južni pol je poznati kvizaš, Robert Pauletić 2009. godine (prešavši dio puta avionom, dio pješice, a dio specijalnim vozilima za kretanje po snijegu), a prvi Hrvat koji je do Južnog pola došao skroz sam te isključivo pješice (i na skijama), prešavši put od 1200 km od obale Antarktike do Južnog pola, je Davor Rostuhar 2018. godine.

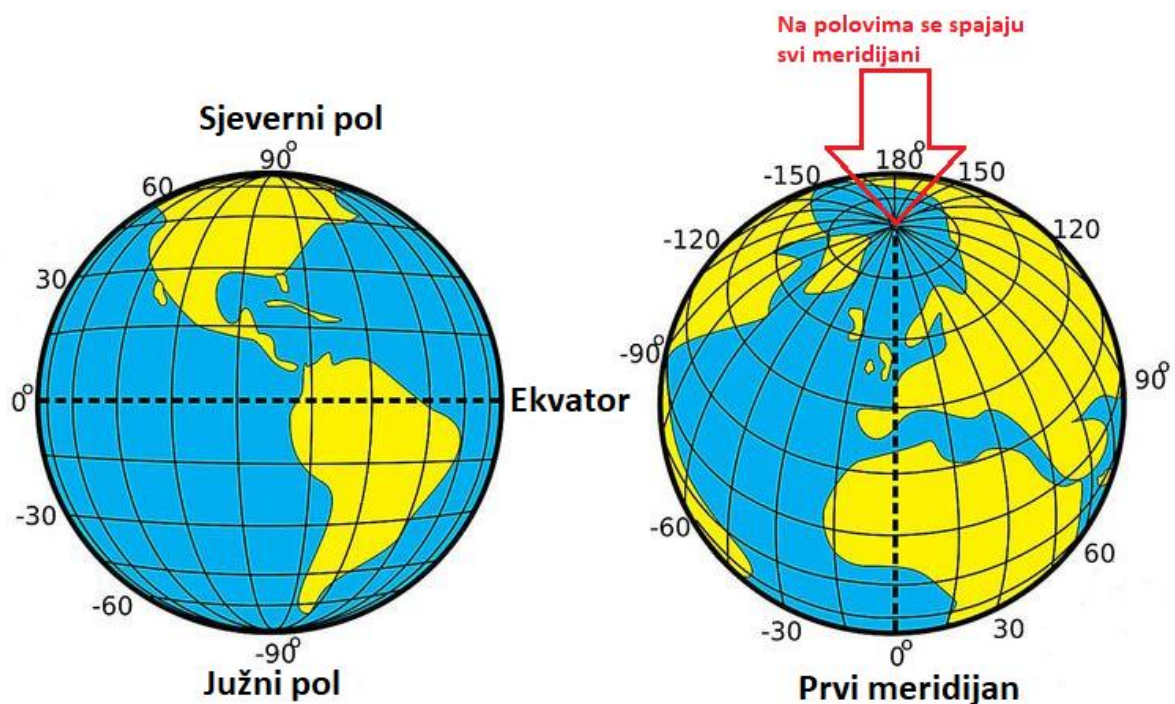
U samoj blizini najjužnije točke na Zemlji nalazi se jučer spomenuta Amundsen-Scottova znanstvena istraživačka stanica koju su izgradile Sjedinjene Američke Države, a na kojoj boravi oko 200 znanstvenika. **Južni pol nalazi se na 2800 metara** nadmorske visine. Kratko odmaramo, grijemo se i ručamo u istraživačkoj stanici. Znanstvenici nas provode kroz stanicu i daju nam informacije o svojim istraživanjima vezanim za ovaj hladni kontinent. Saznali smo da na Antarktici postoji još dvadesetak ovakvih istraživačkih centara, u vlasništvu različitih država.

Na Antarktici postoje i dva stalna civilna naselja - **Villa Las Estrellas (osnovao ga je Čile)** i **Esperanza Base (osnovala ga je Argentina)**. Oba naselja imaju školu, bolnicu, poštu, internet, hostel... Prvo dijete rođeno na Antarktici je Emilio Marcos Palma, rođen u Esperanza Base-u 1978. godine.

Nastavljamo naše putovanje u pravcu sjevera (dok nismo došli na Južni pol, išli smo prema jugu). **Još jedna velika promjena je da više ne hodamo po 16. meridijanu istočno, nego put prema sjeveru nastavljamo po 164. meridijanu zapadno.** Svi meridijani završavaju u jednoj točki na Sjevernom i jednoj točki na Južnom polu.

Kako svaki meridijan predstavlja i vremensku zonu, zanimljivo je da kad se nalaziš na samom polu, u nekoliko koraka prolaziš sve vremenske zone! Sada se krećemo po 164. meridijanu i na vremenskoj smo razlici od 12 sati u odnosu na Zagreb. Antarktika bi trebala imati svih 24 vremenskih zona, ali u praksi svaka istraživačka stanica na Antarktici računa vrijeme prema vremenu u svojoj državi.

Puno kompliciranih informacija u samo jednom danu, ili noći (kako se uzme). Svoj današnji put završavamo oko 150 kilometara udaljeni od **Rossova mora**, rubnog mora Južnog oceana (sjećamo se s prošlog putovanja što su rubna mora?). Pronašli smo zaklon i uspjeli se utaboriti te smo nakon toga otišli na spavanje. Sutra krećemo na najdužu plovidbu dosad. Tješimo se da će nam tada ipak biti toplije nego sad. Danas smo prešli **2139.06 km**.